

ПРОТОКОЛ

№ 780

гр. Сливен, 19.05.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

Съдебни Ваня Илиева Шишкова

заседатели: Даниел Симеонов Телалев

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
и прокурора Б. Ив. Ж.

Сложи за разглеждане докладваното от Цанка Г. Неделчева Наказателно дело от общ характер № 20222230200187 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:31 часа се явиха:

За РП-Сливен, редовно призована, се явява мл.прокурор Ж..

Подсъдимият пор.№ 2 – М.И.М., редовно призован, се явява лично и с адв.Д.П. от АК-Сливен, надлежно упълномощен от преди.

Частният обвинител пор.№ 3 – А.Г., редовно призован, се явява лично и с адв.П.Н. от АК-Сливен, надлежно упълномощен от преди.

Свидетел пор.№ 4 – А.И.К., редовно призован, се явява лично.

Свидетел пор.№ 5 – Н. М. ХР., редовно призована, не се явява.

Свидетел пор.№ 6 – Ю.Ю.А., редовно призован, се явява лично.

Свидетел пор.№ 7 – Г. Д. Г., редовно призован, се явява лично.

Свидетел пор.№ 8 – М. С. К., редовно призован, се явява лично.

Свидетел пор.№ 9 – Н. ИВ. СТ., редовно призован, се явява лично.

Вещото лице пор.№ 10 – Й. Ив. Ст., редовно призовано, се явява лично.

Вещото лице пор.№ 11 – Й. Й. Й., редовно призовано, се явява лично.

Вещото лице пор.№ 12 – М. В. П., редовно призовано, не се явява.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че не са налице пречки за даване ход на делото.

Адв.Н.: Също считам, че няма пречки за даване ход на делото, моля да се даде.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Да се гледа делото. Няма нужда да идва адв.Д.. Днес ще се представлявам само от адв.Н..

Адв.П.: Моля да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ: Да се гледа делото.

Съдът счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИЯ:

М.И.М. – роден на ***** г. в гр.Сливен, жител и живущ в с.*****, български гражданин, със средно образование, неженен, не работи, неосъждан, ЕГН *****.

САМОЛИЧНОСТ НА ЯВИЛИТЕ СЕ СВИДЕТЕЛИ:

А.Г. – 59 г., турски гражданин, със средно образование, женен, пенсионер, неосъждан, без родство с подсъдимия.

А.И.К. – 37 г., български гражданин, със средно образование, женен, работи, неосъждан, без родство с подсъдимия.

Ю.Ю.А. – 53 г., български гражданин, със средно образование, женен, работи, неосъждан, без родство с подсъдимия.

Г. Д. Г. – 67 г., български гражданин, със средно образование, женен, пенсионер, неосъждан, без родство с подсъдимия.

М. С. К. – 27 г., български гражданин, със средно образование, женен, работи, неосъждан, без родство с подсъдимия.

Н. ИВ. СТ. – 44 г., български гражданин, със средно образование, женен, работи, неосъждан, без родство с подсъдимия.

ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл.290 от НК, обещава да говорят истината.

Съдът ОТСТРАНИ свидетелите от залата, с изключение на частния обвинител.

САМОЛИЧНОСТ НА ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

Й. Ив. Ст. – 61 г., български гражданин, с висше образование, вдовец, без родство с подсъдимия.

Й. Й. Й. – 52 г., български гражданин, с висше образование, женен, без родство с подсъдимия.

ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл.291 от НК обещава да дадат заключение по знание и съвест.

Съдът разясни на страните правата по чл.274 и чл.275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и по доказателствата.

Адв.Н.: Нямам искания за отводи и към настоящия момент нямам искания по доказателствата.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Съгласен съм този състав на съда да гледа делото. Съгласен съм с адвоката си. Няма да представям сега нови доказателства.

Адв.П.: Нямам искания за отводи. По доказателствата към настоящия момент нямаме искания, в по-късен момент може и да имаме такива.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм с адвоката си. Съгласен съм този състав на съда да гледа делото. За момента няма да представям доказателства.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на съдебното следствие.

На основание чл.276, ал.1 от НПК съдът ДОКЛАДВА, че настоящото НОХД е образувано на основание внесен обвинителен акт от РП-Сливен против подсъдимия М.И.М. за извършено престъпление по чл.129, ал.2, вр.ал.1 от НК, както и че А.Г. е конституиран по делото като частен обвинител.

На основание чл.276, ал.2 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам обвинението така, както е формулирано в обвинителния акт срещу М.И.М. за това, че на 30.06.2021 г. в с.Г., общ.Сливен, е причинил на А.Г. – гражданин на Република Турция, средна телесна повреда, изразяваща се в черепно-мозъчна травма и сътресение на мозъка, протекли в началото със загуба на съзнание и гърч, довели до разстройство на здравето, временно опасно за живота на пострадалия, както и счупване на тилната кост в дясната половина на тилната област, достигащо надолу и напред до ръба на големия тилен отвор на черепната основа с наличие на сравнително малък епидурален кръвоизлив и малки субарахноидални кръвоизливи, довели до разстройство на здравето, временно опасно за живота на пострадалия – престъпление по чл.129, ал.2, вр.ал.1 от НК. Обстоятелствата, включени в обвинението, са подробно изложени в обвинителния акт, който поддържам и на този етап нямам какво да добавя.

ПОДСЪДИМИЯТ: Получих препис от обвинителния акт преди повече от 7 дни. Разбирам в какво съм обвинен. Не се признавам за виновен. Ще дам обяснения на по-късен етап.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Адв.Н.: Нямам въпроси.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси.

Адв.П.: Нямам въпроси.

Съдът ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелите.

СВИД.А.Г.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам да говоря истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Аз съм само турски гражданин. Разбирам български. От 44 години ме няма в България, но съм живял в България. Роден съм в с.Г., учил съм в България до втори курс в Механотехникума. Разбирам добре български. Аз дойдох на 30.06.2021 г. в с.Г., паркирах колата в центъра и влязох в барчето. Аз дойдох в с.Г., защото имам роднини там – братовчеди. Бях взел на всички подаръци – роднини и приятели. Най-напред първо се отбих на барчето да дам на А.К. поръчката – той ми беше поискал кафе капучино. Това беше към четири или пет часа следобед, светло беше

времето. Когато давах поръчката на А., дойде едно лице което не го познавам, само отстрани ми показва един мобилен телефон, аз не видях какво показва и ме попита „А.Г., ти ли си?“. Аз веднага му отговорих „Да, аз се казвам А.Г.“. По-късно разбрах, че това лице се казва М.М. и сега е в залата (посочва подсъдимия). След няколко минути една гюрултия чух в същото заведение, не ги познавам хората, там гледаха телевизия, мач, не се обърнах даже. Но сетне научих, по-късно, от другите посетители в болницата, че това лице е посегнал да ме удари отзад, обаче тези хора, които са били в заведението са го спрели. Аз нали не познавам хората, не се занимавах, не се интересувах какво става. Като си свърших работата и като дадох поръчката на А., излязох вънка и тръгнах към колата. Отидох до колата. Освен моята кола имаше още само един автомобил, никой нямаше в центъра. Обаче аз преди да отворя вратата да вляза в автомобила, пред колата ми бяха само Ю. и Г.Д.. И преди да отворя вратата, попитах Ю. това момче на кого е, което посегна да ме удари, от кое село е. Щях да го питам да не да ми е роднина нещо и не можах да си свърша въпроса, и оттук нататък не помня нищо. Аз си задавах въпроса и бях с лице към Ю. и Г.Д.. И заведението беше срещу мене. Аз още не си бях завършил въпроса, когато видях как Ю. погледна някакси нагоре и след това не помня нищо. Отворих си очите вече в болницата. Усетих силен удар отзад в тилната област и после не помня. Вече в болницата, усетих когато ми правиха шев на главата отпред, имам още белег отпред и нямам вкус и миризма. Не съм боледувал от КОВИД. Аз ходя всеки месец на преглед, защото имам трансплантация на черния дроб. Имам направени скенери, имам наранявания отпред и в тилната област, няколко пъти влизах на скенер. После в болницата дойдоха мои роднини на свиждане и те ми казаха, че ме е ударил М.М.. Не казаха защо ме е ударил, защото и те не знаят. Няма как да разбере защо ме е ударил, защото ние не се познаваме, не съм казал на никой нищо. Това ми го каза, че М. ме е ударил, и братовчедка ми И.Д., тя е женена в Стара река. Като е чула, че ме е ударил някой, дойде в болницата и тя научила, че ме е ударил М.. М. в барчето не ми е показвал снимка на телефона, аз видях само телефона, снимка не видях. Само ми показа телефона, отстрани не се вижда нищо и аз не видях какво ми показва на телефона. Само ме попита дали съм А.Г. и аз му казах, че съм аз. По някой път равновесието ми се изгубва. Отидох при лекаря и той ми даде най-различни лекарства, и ходих на скенер. Видяха, че това, че съм изгубил мирис, е от удара. И никакви кръвоносни

съдове са запушени и затова имам световъртеж, само понякога. За това, което се е случило в заведението, че М. е посегнал да ме удари вътре в заведението, разбрах след това в болницата. Това го разбрах от И. и от всички хора, които дойдоха да ме посетят. Даже и майката и бащата на М.М. дойдоха да ме посетят в болницата и ме помолиха да не го обвинявам, да не повдигам обвинение към него ме помолиха и после не видях никой. Без туй и тях не ги познавам, даже и сега да се срещнем няма да ги позная. Не съм разговарял с М. нито в заведението, нито извън заведението. Имам Фейсбук. Разговарям там с майката на А. – Е.К.. Не знам М.М. дали има приятелка и как се казва тя. Преди този случай М.М. ми изпрати покана за приятелство във Фейсбук, но аз не я приех. След това с друго име пак ми прати приятелство и аз разбрах, че това е М.М., защото същото нещо ми пишеше – „Ти как може да кажеш на майка ми – тази хубава жена познаваш ли я“. Не знам за кого се е отнасяло това. И него профил блокирах, не искам по тази тема да говоря, не искам да се виждам с тези хора и затова го блокирах. Аз не се познавам с майка му, нито знам коя му е приятелката, нито майка му познавам. Аз майка му не я познавам, но аз писах под една снимка във Фейсбук, на моя приятел, не се сещам кой точно, дали познава тази хубава жена. После разбрах, че тази снимка била на Н.Р., тя е била жена на моя братовчед много по-преди, който живее в Германия. Аз него питах особено, но той не ми отговори. Не искам да имам връзка с тези хора, които не ги познавам. Н. М. ХР. не я познавам, обаче се научих, че е от с.Г.. И с нея не се виждаме във Фейсбука, много отдавна е блокирана, тя ли ме блокира или аз – не помня, но не се познаваме и не искам да кореспондирам с нея. Не съм правил предложения във Фейсбук на Н.Х. и на дъщеря ѝ, защото не ги познавам. На никой нищо лошо не съм писал. Не съм правил неприлични предложения във Фейсбук, какви неприлични предложения.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Адв.Н.: Нямам въпроси.

Адв.П.: Нямам въпроси.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси.

СВИД.А.К.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам да говоря истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Вече познавам и А.Г., и подсъдимия. В момента на

случката държах селската кръчма в с.Г.. Дата не помня, беше 2021 г. лятото, самата ситуация стана много набързо. А.Г. дойде в центъра на селото, дойде при мен да попита, защото той доколкото разбирам впоследствие, обикаля и пътува за съседното село Бяла паланка. Понеже аз съм в центъра на селото и държа кръчмата, дойде да попита дали познавам Е.К., защото от съседното село Новачево са й пратили поздрави на нея. Е.К. е майка ми, по случайност. И аз казах „Да, това е моята майка, познавам я“. Той тогава ми се представи. Явно се зарадва от случайността. И ми каза „Добре, ела да ти подаря една диня“. Аз излязох навън, отидох до автомобила му, той извади една диня, аз взех динята и тръгнах към заведението. Той каза да предам поздрави на майка ми и влязох вътре в заведението. След това като излязох от заведението, отвън имаше площадка с маси, седнах на едната от масите и след това не знам какво се е случило, ситуацията. Аз докато съм в заведението и излизам навънка, но след това видях А.Г. с подсъдимия да идват към заведението двамата, говореха разгорещено, нещо някакъв проблем решаваха. Дойдоха точно на стъпалата, там има стъпала пред заведението и до стъпалата има една голяма колона. Те двамата се качиха по стъпалата, А.Г. започна да ми говори „Аз ще тръгвам, предай поздрави на майка си“. Аз казах „Добре“ и в този момент той когато се обърна, нещо започнаха да си говорят с подсъдимия на турски език. И подсъдимият започна да посяга, в смисъл да го удари. А.Г. беше застанал с гръб към мен, с лице към подсъдимия. Подсъдимият беше доста, беше ядосан за нещо, видимо беше ядосан. Подсъдимият започна да посяга да удря шамари на А.Г., но не можа да го удари, защото А.Г. беше доста подвижен и тогава самата ситуация продължи, в смисъл че тези посягания от страна на подсъдимия взеха да стават по-сериозни. Започна не с шамари, а с юмруци да посяга, но не го удари. След това, аз видях накъде отиват нещата, станах и тръгнах да ги разтърквам, защото А.Г. доста добре се движеше, в смисъл избягваше ударите. И аз докато скачам и минавам да ги разтърквам, А.Г. вече се беше извъртял на около три-четири метра от заведението, навън към площада. И застанаха така – А.Г. аз не го виждах, виждах гръба на подсъдимия и понеже там където бях аз, като слизах по стълбите там се пада самата колона, не видях удар, но видях че А.Г. падна в безсъзнание назад, беше се свил напред и с движение вече назад падна в безсъзнание. А.Г. беше приклепнал напред и след това падна назад, но по време на падането видимо вече беше в безсъзнание, очите

му бяха размазани, тялото му беше отпуснато и падаше назад. След това като падна се чу много силен удар, той падна върху асфалт. Чу се много силен удар, изпукване буквално и започна да трепери, гърч или нещо подобно, ръце, крака, беше изпаднал в такова състояние. След това ситуацията също се разви много бързо. Когато бях седнал на масата, други хора на моята маса нямаше. Отвън на площада имаше хора, но те бяха далеч. Като минах зад колоната ситуацията беше, че там бяха А.Г. и подсъдимият, А.Г. беше с лице към мен, а подсъдимият беше с гръб към мен. В момента, в който А.Г. падна, аз съсредоточих вниманието си върху него, имаше гърч и помислих, че си е глътнал езика и не видях какво е направил подсъдимия, явно си е тръгнал. Покрай тях двамата други лица нямаше, само те двамата бяха. На площада бяха само две коли – колата на А.Г. и една друга кола, но тя беше по-надолу, двете коли бяха далеч една от друга. До колата на А.Г. в момента на случката нямаше никой. Когато ми даваше динята имаше хора, но след това не. Проверих дали А.Г. си е глътнал езика, той през това време продължаваше да бъде в състояние на гърч. След като видях, че не си е глътнал езика, звъннах на тел.112 и през това време отзад, където беше главата му, се образува една доста голяма локва кръв, Звъннах на 112, отговорих на въпросите, които имаха те и след това започнах да чакам да дойде линейката. Казаха, че ще изпратят екип. Стоях през цялото време до А.Г. и може би около пет минути след ситуацията дойде подсъдимият. И през цялото време стоя до него също, до А.Г.. Може би 15 минути след случката А.Г. се събуди. Събуди се, но беше видимо в много тежко състояние, в смисъл че не си спомняше, че е в България, не знаеше кой съм аз, не знаеше кой е подсъдимият, защото той беше до него и му плискаше с вода лицето, не знаеше кой е той, говореше на турски, аз му казах да говори на български, но той говореше само на турски. След това видях, че горе от теменната част на главата тече кръв. Помолих подсъдимия да донесе още вода, той отиде, донесе вода. Изплакнахме раната, която е отгоре и видях, че то е една пукнатина, раната която всъщност е. През това време А.Г. се държеше доста неадекватно. След това дойде медицински екип и започнаха да обработват раните му, като имаше две рани – отзад и отгоре. Беше му разкъравена устата, не знам дали от удара докато пада. Това бяха нещата, които видях. Аз не съм видял да има някакъв удар, но мога да предполагам какво се е случило, тъй като мъжете сме виждали такива ситуации. Това, което видях беше така – А.Г. беше сгънат напред и падаше

назад, определено падаше в безсъзнание. Целият инцидент се разви много бързо, за около 10-15 секунди от момента, в който подсъдимият започна да замахва с шамари първоначално, след това с юмруци, до момента, в който видях, че А.Г. пада на асфалта. В този момент покрай тях двамата трето лице не е имало, това се случваше на три-четири метра от мен. Когато идвах към заведението А.Г. и подсъдимият говореха нещо на турски. Аз разбирам малко турски, но не разбрах за какво си говорят. След разговора между тях двамата, А.Г. не ми е споделял нищо за техните отношения. Всъщност аз с А.Г. и подсъдимия тогава се видях за първи път. Преди този инцидент подсъдимият не е идвал в заведението. Когато подсъдимият посягаше към А.Г., той не му отвърщаше по никакъв начин. Правеше движения за да избегне ударите. Колоната беше около 80 см в диаметър. Не съм видял А.Г. да се подхлъзва, да пада преди да се озове на земята. Конкретно на мястото, където падна А.Г., няма препятствия, това е равен асфалт. По тел.112 ме попитаха как се е развила ситуацията, аз казах, че има сбиване и че има удар. Питаха какъв е ударът и аз казах, че се удари назад, и те тогава започнаха да разпитват как се удари назад. Аз тогава споменах, че не знам, сигурно някакъв удар отпред е получил, защото аз видях да пада назад и няма как в това състояние да падне назад, освен ако няма удар. Аз тогава съм имал предвид, че цялата обща ситуация е сбиване, но сега уточнявам, защото тогава нямаше как да го уточня в момента на въпросите, защото не са ми задавали конкретно кой е удрял, кой е посягал, кой не е посягал, и сега отговарям, че само подсъдимият посягаше. Като казвам, че съм отишъл да ги разтървавам, съм имал предвид, че съм отишъл за да преустановя инцидента. Не знам къде са били Ю. и Г., но не бяха до мен в ситуацията. Веднага след инцидента ги видях, защото те дойдоха и бяха до А.Г.. Но не видях откъде дойдоха, явно са били наблизко, защото веднага дойдоха. Не съм чул удар, само като заобиколих колоната видях, че пада А.Г.. На площадката пред заведението, преди да слязат по стълбите започна инцидента с посягането на подсъдимия с шамари да удари А.Г.. А.Г. започна да слиза надолу по стълбите, да върви назад, за да избегне ударите. Много бързо преминаха голямо разстояние, от около пет метра, през цялото време той избягваше удари. В момента, в който А.Г. започна да избягва ударите, аз станах от масата и веднага тръгнах към тях. Аз докато стигна до колоната, те бяха вече на три-четири метра от заведението. Аз докато мина зад колоната, за да я заобиколя, една крачка, А.Г. е направил

една крачка и го видях как пада. Когато А.Г. падна на земята, тялото му беше изпънато по гръб, ръцете му бяха до тялото.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Адв.Н.: Нямам въпроси.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси.

Адв.П.: Нямам въпроси.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси.

СВИД.Ю.А.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам да говоря истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Познавам и А.Г., и М.. М. е от Бяла паланка, а А.Г. от Турция. Не знам за инцидент между тях двамата. Не помня кога беше, като си тръгнах от кръчмата в с.Г. на центъра, на свечеряване, аз разговарях с бившия колега Г.Д. и после си тръгнах и видях да лежи А.Г. на асфалта на центъра, близо до заведението. Аз бях отвън пред заведението. На тръгване бях седнал на една маса с Г.Д. на заведението отвън. Имах проблем с телефона и затуй излязох. От мястото, където бях аз, до мястото където лежеше А.Г. бяха около десетина метра. Не отидох да го видя. Забравил съм как лежеше. Не видях покрай него да има други хора. Не знам защо се е стигнало до там, че А.Г. да лежи на асфалта. Когато бях седнал на масата, аз бях с гръб към площада, с лице към заведението. Само с Г.Д. бяхме на масата. Не съм чул разговори на висок тон, никакъв. Станах да си тръгвам за вкъщи и тогава видях А.Г. и не се доближих до него. 16 години бях кмет на с.Г.. Аз имам болно дете, което има тумор на мозъка и лично съм казал, че нямам възможност нито нищо и нищо не съм видял, достатъчно проблеми имам аз. Видях кръв до главата на А.Г.. Нямам роднинска връзка с подсъдимия. Не знам дали е идвал често А.Г. в селото.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Адв.Н.: Нямам въпроси.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси.

Адв.П.: Нямам въпроси.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси.

СВИД.Г.Г.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам

да говоря истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Не ги познавам. Само тогава вечерта като излязох и като стана тази работа, тогава научих кои са. Нито дата помня, миналата година беше, лятото, защото аз излязох по работа да търся Ю., защото трябваше да ходя на операция в Стара Загора. На центъра се срещнахме с Ю., на центъра на с.Г., пред кръчмата. Седнахме на маса пред заведението. Не знам точно колко маси има, две ли, три ли. Не обърнах внимание дали на другите маси има някой седнал. Мисля, че бях с гръб към площада, а Ю. беше до мен, но не мога да кажа дали отляво или отдясно. Чух само една гюрултия че става, навънка, на площада, на турски си говореха, двама ли бяха не знам, не обърнах внимание, не ме интересува. Момчето не го видях в лице дори, мислех че са от Турция. Само ги видях като се разправяха, двама нещо си говореха и после нищо. Като стана разправията аз станах и си тръгнах, минах отстрани на тях и не видях кои са лицата, които спорят там, и си тръгнах. Аз не ги познавам, не го познавам момчето. Тази разправия се случваше около заведението, ама на стълбите ли бяха не съм обърнал внимание. Не съм видял никой никого да удря. Когато аз ги видях само говореха. Аз не видях да има паднал човек. Този човек (А.Г.) не го познавам, тогава го видях за първи път, той от малък е заминал, не го познавам. И името му не знам. Не знам за какво е била разправията, те си говореха на турски, но не съм чул нищо от техния разговор. Не исках да присъствам на случката, свърших си работа с Ю., разбрахме се и аз си тръгнах. Ю. и той стана прав, но не знам дали си е тръгнал. Двамата говореха на турски, но не мога да твърдя дали после е паднал. Не си спомням А.Г. да е идвал при нас да пита нещо.

Адв.Н.: Считаю, че са налице основанията на чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.1 от НПК, тъй като има противоречия в показанията на свидетеля от днес с тези на досъдебното производство. Моля да се прочете разпита му от момента, в който почва абзаца „По едно време“ до края на разпита.

ЧАСТНИЙ ОБВИНИТЕЛ: Съгласен съм.

ПРОКУРОРЪТ: Съгласна съм.

Адв.П.: Съгласен съм.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм.

Съдът, след като изслуша становищата на страните в процеса, с оглед на

обстоятелството, че страните дават съгласието си за прочитане на тези показания на свид.Г., намира че на основание чл.281, ал.7 от НПК следва да разясни на подсъдимия, че прочетените показания могат да се ползват при постановяване на присъдата.

ПОДСЪДИМИЯТ: Разбирам, че прочетените показания могат да се ползват при постановяване на присъдата. Не съм съгласен да се прочетат показанията на свидетеля както поиска адвоката.

Съдът, след като изслуша становищата на страните, намира че са налице основанията на чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.1 от НПК, тъй като са налице противоречия в показанията на свидетеля, дадени в настоящото съдебно заседание и тези на досъдебното производство, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията на свид.Г. Д. Г., дадени пред орган на досъдебното производство, находящи се на л.21 от ДП, така както е поискано от повереника на частния обвинител от абзаца „По едно време“ до края на разпита.

СВИД.Г.Г.: „По едно време не можах да разбера откъде дойдоха двама мъже, единия по-стар, другия по-млад и те започнаха да си говорят на турски и след това двамата се сдърпаха“ – то е вярно и невярно. Аз чух, че си говорят, на турски си говорят, разбрах че има разправия, но какво, що, нищо не мога да кажа, аз имах мои проблеми и изобщо не ми беше до тях. „Докато ги гледах двамата успях да разпозная по-стария мъж като А., който навремето се изсели от нашето село още преди възродителния процес“ – аз питах Ю. кой е тоз и той ми каза, че той е бил от нашето село и се изселил като малък. От Ю. разбрах. „Този човек го виждах за първи път откакто беше заминал в Турция и не знаех нищо за него“ – вярно е. „По-младия мъж виждах за първи път и нищо не знаех и за него“ – вярно е. „Когато двамата тръгнаха по стъпалата пред заведението към паркинга, аз станах и си тръгнах, защото не исках да се замесвам с такива неща“ – вярно е, видях че разправия има и викам да се махам поне да не ставам свидетел. „След мен си тръгна и Ю.“ – той стана, ама дали си тръгна не мога да кажа. „Не съм видял кой кого е

ударил и кой и как е пострадал“ – вярно е. „След това разбрах, че са викали полиция и линейка“ – вярно е. От хората разбрах, че са извикали, но за какво, що, не разбрах. „Никой от двамата, които се дърпаха, не е спирал да говори с нас“ – А. ми каза „Д.“ когато минавах покрай тях и тогава попитах Ю. кое е това момче, сигурно ме бърка с баща ми. Това беше преди да почне караницата, докато бяхме още на масата с Ю.. Имал съм предвид покрай нашата маса дето някой е спирал. Като съм казал дърпаха, имал съм предвид, че говореха двамата на висок тон. Не съм видял никой от двамата да замахва срещу другия. „Пак искам да кажа, че дори не видях откъде дойдоха те двамата и за какво са се карали“ – вярно е.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Адв.Н.: Нямам въпроси.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси.

Адв.П.: Нямам въпроси.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси.

Съдът намира, че с оглед изясняване фактическата обстановка по делото следва да проведе повторен разпит на свид.А.К. с оглед изясняване разминаването в показанията между същия и А.Г..

ПРОКУРОРЪТ: Съгласна съм.

Адв.Н.: Също сме съгласни.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Съгласен съм.

Адв.П.: Съгласен съм.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм.

Със съгласието на страните съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА повторен разпит на свид.А.К..

СВИД.А.К.: Преди деня на инцидента не съм разговарял с А.Г., писал ми е в месинджър. Не сме се познавали, просто ми е писал на турски в месинджъра. Тогава го видях за първи път, даже тогава се запознахме. За мен неща не е носил, но носеше на други хора и искаше на мен да ги даде. Докато даваше динята, предложи да ми даде други неща – сладки, други. Докато си

пишихме, понеже аз преди това се занимавах с търговия, питах какви са цените на стоките там, защото преди се занимавах с търговия с Истамбул, но безуспешно приключи всичко и от чисто любопитство да видя какви са цените на стоките там, но не съм поръчвал нищо, защото цените на стоките са много високи. С динята остави кафе да го дам на майка ми като подарък. Но не съм му поръчвал предварително да ми носи нещо, там са много високи цените.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси. Да се освободят разпитаните трима свидетели.

Адв.Н.: Нямам въпроси. Нямам процесуални искания с разпитаните трима свидетели, не възразявам да бъдат освободени.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси. Съгласен съм да се освободят свидетелите, които се разпитаха.

Адв.П.: Нямам въпроси. Да се освободят тримата свидетели.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси. Да се освободят свидетелите.

Със съгласието на страните съдът ОСВОБОДИ от залата разпитаните свидетели К., А. и Г..

Съдът ПРЕДЛАГА на страните да пристъпи към разпит на вещите лица, които се намират в залата, като промени реда за разпит.

ПРОКУРОРЪТ: Съгласен съм.

Адв.Н.: Да бъде променен реда.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Съгласен съм.

Адв.П.: Съгласен съм.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм.

Със съгласието на страните съдът ПРОМЕНИ реда и ПРИСТЪПИ към разпит на вещите лица, изготвили съдебно-медицинските експертизи.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА заключението на вещото лице Й.С. по назначената съдебно-медицинска експертиза, намираща се на л.98 до л.106 от досъдебното

производство.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.С.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам да дам заключение по знание и съвест.

РАЗПИТАН КАЗА: Поддържам даденото от мен заключение, което е изготвено на етапа на досъдебното производство по наличните към този момент материали в него – показания свидетелски и медицински документи. Постарал съм се да отговоря изчерпателно на поставените въпроси, поддържам отговорите си и съм готов да отговарям на въпроси в днешното съдебно заседание, ако има такива. В резултат на процесния инцидент пострадалият е получил две ясно изразени травматични увреждания в две различни анатомични области – едното е в лявата челно-теменна област, изразяващо се в разкъсно-контузна рана, а второто е в тилната област, описано подробно в отговора на въпроса. Тези две увреждания се дължат на два самостоятелно действащи независимо един от друг травмиращи агенти, т.е. те се дължат на два удара, като увреждането в тилната област най-добре отговаря да се е получило при падането на пострадалия назад по гръб и удар върху терена, върху твърдия терен. Локализацията на уврежданията и техните характеристики много добре кореспондират с данните от днешното съдебно заседание на свид.К.. Т.е. да е налице един първоначален удар в лявата челно-теменна област, който да е най-меко казано дестабилизирил пострадалия, в резултат на което той е паднал назад и си е ударил главата в терена. Не е възможно да се получат тези увреждания в резултат на загуба на равновесие от страна на пострадалия и удар върху терена, поради факта че те са, както казах, разположени в две различни анатомични области, почти диаметрално противоположни. Освен това разкъсно-контузната рана в челно-теменната област е трудно да се получи при падане върху равен терен, тъй като това падане би трябвало да е по лице и по-лесно биха настъпили увреждания в изпъкналите части на лицето – нос, скули, чело, вежди, брада. Разкъсно-контузната рана е по-скоро по-нагоре, в челно-теменната област и много добре кореспондира с информацията, дадена в днешното съдебно заседание за положението на тялото на пострадалия Г. преди да падне назад, т.е. леко приведен напред. Това може да обясни в голяма степен локализацията на тази рана. В конкретния случай не става въпрос за т.нар. „камшичен удар“, защото не е такъв механизма. Увреждането в тилната област и увреждането в челно-теменната област се дължат на два различни удара.

ВЪПРОС НА АДВ.П.: Възможно ли е след камшичния удар, който е получил А.Г. при падането на асфалта в тилната част на главата, при отскока на тази глава напред, да се получи удара в теменната част на главата?

ОТГОВОР НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ С.: Не е възможно. Движението на главата се ограничава анатомично и физиологично от обема движения, който му позволява шийния сегмент на гръбначния стълб. Освен това увреждането в тилната област свидетелства за това, че пострадалият е паднал на гръб. Дори и да му е отскочила главата нагоре, което е силно ограничено от шийния сегмент на гръбначния стълб, за да се получи тази рана в лявата челно-теменна област, тя трябва да се удари в твърд тъп предмет със сравнително ограничена контактна повърхност.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към вещото лице.

Адв.Н.: Нямам въпроси към вещото лице.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси към вещото лице.

Адв.П.: Нямам въпроси към вещото лице.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси към вещото лице.

На основание чл.282 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА към доказателствата по делото заключението на вещото лице Й.С. по назначената съдебно-медицинска експертиза, намираща се на л.98 до л.106 от досъдебното производство.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА заключението на вещите лица Й.С. и Й.Й. по назначената допълнителна колективна съдебно-медицинска експертиза, намираща се на л.129 до л.135 от досъдебното производство.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.С.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам да дам заключение по знание и съвест.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.Й.: Предупреден съм за наказателната отговорност.

Обещавам да дам заключение по знание и съвест.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.С., РАЗПИТАН КАЗА: Поддържам заключението.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.Й., РАЗПИТАН КАЗА: Поддържам заключението.

ВЪПРОС НА АДВ.П.: След падането ли е получил пострадалият загуба на съзнание или преди това, преди удара в земята или след това?

ОТГОВОР НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.Й.: Колегата С. упомена, че цялата хронология на въпросния инцидент корелира в изключително висока степен с показанията на свид.К.. По негови думи в акта на падане от изправен стоеж пострадалият вече е бил в безсъзнание или силно потиснато, т.е. с нарушение в съзнанието.

ОТГОВОР НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.С.: В такава ситуация се получава такова описано от свидетеля падане без никаква инстинктивна защитна реакция.

ВЪПРОС НА АДВ.П.: Тази загуба на съзнание възможно ли е да бъде получена при първия удар?

ОТГОВОР НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.Й.: Видно е, цитирам свидетелските показания, че още след първия удар пострадалият е бил с нарушено съзнание. Степента на дълбочината на тези увреждания може да бъде оценено от медицинско лице, което не е било свидетел на инцидента. Приемаме, че пострадалият е бил в безсъзнание още след първия удар...

ОТГОВОР НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.С.: ...който удар е бил с достатъчна сила за да приведе пострадалия в такова състояние. Основание за това наше убеждение е получената разкъсно-контузна рана в лявата челно-теменна област, което свидетелства за значителна и достатъчна сила. Механизмът на получаване на такова нараняване е: при разтягане в мястото на контакт между травмиращия агент и главата и поради наличната твърда подложка от черепните кости, кожата в мястото на този контакт се разцепва и се получава рана с цепковидна форма. Това свидетелства за една достатъчна и не малка сила на удара.

ВЪПРОС НА АДВ.П.: Как си обяснявате, че никой не е чул такъв удар първоначален, включително и свид.К. не е чул, който е бил на метри от мястото?

ОТГОВОР НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.С.: Не мога да отговоря на такъв

въпрос, защо К. не е чул.

ОТГОВОР НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.Й.: Не мога да отговоря на този въпрос, подкрепям колегата, че това не е въпрос, на който можем да отговорим.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към вещите лица.

Адв.Н.: Нямам въпроси към вещите лица.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси към вещите лица.

Адв.П.: Нямам въпроси към вещите лица.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси към вещите лица.

На основание чл.282 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА към доказателствата по делото заключението на вещите лица Й.С. и Й.Й. по назначената допълнителна колективна съдебно-медицинска експертиза, намираща се на л.129 до л.135 от досъдебното производство.

За явяването на вещото лице Й.С. в днешното с.з. ДА СЕ ИЗПЛАТЯТ 50,00 лв. от бюджетните средства на съда.

За явяването на вещото лице Й.Й. в днешното с.з. ДА СЕ ИЗПЛАТЯТ 50,00 лв. от бюджетните средства на съда.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам вещите лица да бъдат освободени от залата.

Адв.Н.: Не възразявам вещите лица да бъдат освободени от залата.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Не възразявам вещите лица да бъдат освободени от залата.

Адв.П.: Не възразявам вещите лица да бъдат освободени от залата.

ПОДСЪДИМИЯТ: Не възразявам вещите лица да бъдат освободени от залата.

Със съгласието на страните съдът ОСВОБОДИ от залата вещите лица Й.С. и Й.Й..

Съдът ПРЕДЛАГА на страните да прекъсне заседанието за 15 минути.

СТРАНИТЕ: Съгласни сме.

Съдът ПРЕКЪСНА заседанието.

Заседанието ще продължи в 12,20 часа.

Заседанието продължава в 12,22 часа.

В залата се явяват мл.прокурор Ж., ч.обвинител А.Г. и неговият повереник адв.Н., подсъдимият М. и неговият защитник адв.П..

Заседанието продължава с разпит на свидетелите.

СВИД.М.К.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам да говоря истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Кмет на с.Г. съм от две години и половина. Познавам А.Г. и М.М.. С М. сме били приятели и с А.Г. сме приятели. Знам, че са ме писали като свидетел срещу М. за някакъв побой, аз не съм го виждал. Сигурно стана една година от тогава. Датата не я помня, не помня точно кога беше, него ден аз се върнах от гр.Сливен и спрях на центъра на с.Г. и седнах пред магазина. В центъра на с.Г. има площад, магазинът и заведението са едно срещу друго от двете страни на площада. Аз бях седнал на маса пред магазина с гръб към заведението на А.К. и с гръб към площада. Пред магазина имаше само една маса. Имаше други хора на масата. Поне около шест души имаше, долу-горе. Не помня точно часа, но около пет-шест часа след обяд. Ние си приказвахме с момчетата и М. дойде в селото. М. е от Бяла паланка. М. дойде при нас до масата и каза „Здравейте, момчета“. После А.Г. дойде и отиде при А.К.. Той мина далеч покрай магазина и каза „Здравей“, и аз му казах „Здравей“. После не знам какво стана изведнъж, М. беше ядосан, каза че този човек А.Г. досаждал на майка му, някакви есемеси пишел. Казах му „Карай, не искам да има проблеми в селото“. Казах му „Тръгвай си и се успокой“. М. тръгна, мисля че тръгна към Бяла паланка, пък той тръгнал към заведението на А.К.. Минаха две-три минути и се чу някакъв шум, някакви караници и псувни. Когато се обърнах, А.Г. падаше по гръб на асфалта. Остана в безсъзнание. Когато се обърнах и видях, че А.Г. пада, М. беше на пет-шест метра от него и А.К. хукна към А.Г., защото той беше в неподвижно състояние. Той директно с вода дойде А.К., мокреше му лицето, но първо провери дали не си е глътнал езика. След това и аз ходих, отидох при тях отсреща. М. и той отиде да помага на А.К.. Ю.А. и той отиде при А.Г., и той

да види за какво става въпрос, почна да крещи „Убихте човека“, не знам какво, на всички крещеше – на М., на А.. И Г.Д. беше там, но той си тръгна веднага. Като се обърнах, там бяха А.К., М., Ю.А. и Г.Д., четиримата бяха там. После А.К. звънна на тел.112. То и аз се обадох, но той ме изпревари, сигналът вече беше подаден. А.Г. горе-долу 10-15 минути мисля, че беше в безсъзнание. После дойде съзнанието му и той взе да вика „Какво ми направихте, защо ме бихте“. Викаше на турски. После дойде линейката, попитаха ме от линейката дали има двойно гражданство и това беше, сложиха някаква превръзка на главата му и ме помолиха да отида с тях до болницата, защото той не знае български и аз тръгнах. Дойдохме пред спешното, отворихме вратата и А.Г. ми каза „Здравей, М., кой ме удари“. Аз му казах, че не съм видял кой го удари и той ми каза „Ще ми помогнеш ли, защото не ми държат краката“. Аз му помогнах и вече там го вкараха в някаква стая, едни лекари дойдоха и казаха, че ще му направят снимка на черепа. После дойдоха и едни лекари, експерти ли, какви бяха. Не можах да разбера М. защо е ядосан. Преди това само ми каза, че писал някакви есемеси на майка му и това беше. След инцидента не съм говорил с М.. Мястото, където беше паднал А.Г., беше доста далеч от заведението, около 20-тина метра. Там където беше паднал е асфалт, там където беше паднал е равно. Не съм чул разговор между Ю.А. и М.. По едно време М. тръгна с колата си и после се върна, това беше след като А.Г. беше паднал. Не знам защо М. тръгна с колата. Когато се обърнах, видях как А.Г. пада като талпа, като на филм, обръщам се, човекът пада. А.Г. беше далеч от бордюра, там където беше паднал. А.Г. както падна, в това състояние остана. По време на инцидента останалите момчета си бяха тръгнали от масата, бяхме останали само аз и баджанака, той също беше с гръб към площада. И после и той си тръгна момчето.

Адв.Н.: На основание чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.1 от НПК считам, че са налице съществени противоречия между показанията на свидетеля с показанията, които са дадени на досъдебното производство, поради което моля същите да бъдат прочетени.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Съгласен съм.

ПРОКУРОРЪТ: Съгласна съм.

Адв.П.: Съгласен съм.

Съдът на основание чл.281, ал.7 от НПК разяснява на подсъдимия, че прочетените показания могат да се ползват при постановяване на присъдата в случаите на ал.5 от НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм да се четат показанията на свидетеля.

Със съгласието на страните и на основание чл.281, ал.5, вр.ал.1, т.1 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията на свид.К., дадени пред орган на досъдебното производство, находящи се на л.31-32 от ДП.

СВИД.М.К.: „На 27 навършени години съм, живея в с.Г., общ.Сливен и от 2019 г. съм кмет на с.Г.“ – вярно е. „На 30-ти юни тази година в качеството ми на кмет на селото целия ден бях в центъра на селото“ – не е вярно, че целия ден съм бил на центъра. Сутринта бях на центъра, после тръгнах към гр.Сливен, после пак се върнах и пак отидох на центъра. „Някъде около 21,00 часа, като не мога да кажа с точност, бях в центъра на селото до хранителния магазин, който магазин се казва „Истамбул“ и който магазин е на другия край на площада, където е заведението на А.К.“ – вярно е, само за часа не съм сигурен. „Бях седнал на една маса пред магазина и бях с гръб към заведението на К.“ – вярно е. „На масата имаше и други хора, с които си говорихме или се занимавахме с телефоните си“ – по принцип да, говорихме си, половината бяха с телефоните си. „По едно време, както си стоях на масата чух някакъв шум отзад, зад мен, и когато се обърнах, видях как А.Г. пада по гръб на асфалта до колата си и си удари главата в асфалта, и остана в неподвижно състояние“ – вярно е. „Не видях каква е причината за това“ – наистина не видях причината, да. „Пред заведението на К. бяха двамата бивши кметове на селото Г.Д. и Ю.А., и Ю.А. започна да вика, че умря човека, уби човека и такива работи“ – вярно е. „Веднага както си бях на масата, се обадох на тел.112 и поисках линейка и полиция“ – да, ама той А.К. ме беше изпреварил. „Веднага след това отидох при А.Г., той още беше в безсъзнание“ – вярно е. „До него беше М., който е от с.Бяла паланка“ – вярно е. „Там вече беше и А.К., който провери да не би А.Г. да си е глътнал езика и да се задуши, но не беше“ – вярно е. „Ю.А. каза на М. да изчезва от селото и че не иска да го вижда повече тука“ – вярно е, сега се сетих, така каза, нещо крещеше, точно

така каза. „М. се качи на колата си „Опел Омега“, сив на цвят, номер нещо подобно на ***** или нещо такова, не съм сигурен, той беше сам и си тръгна с колата“ – вярно е. „След две-три минути М. се върна с колата си и аз му казах да дойде при мен“ – не помня вече. „Попитах го какво е станало и той каза, че А.Г. е тормозел майка му по Фейсбук или месинджър, не разбрах добре и затова го е ударил“ – да, нещо такова ми каза. „А.Г. дойде в съзнание“ – вярно е. „Според мен той беше в безсъзнание около пет минути“ – ми толкова, пет-десет. „Когато той дойде в съзнание, се опита да стане, но не можа и А. му помогна да седне на асфалта, където си беше“ – да, това е вярно. „Тогава А.Г. попита „Ние кои сме? Защо ме бихте? Вие ме убихте! Какво съм ви направил?“ – да, вярно е. „Постоянно питаше какво ми стана и вий кои сте, като повтаряше това постоянно“ – вярно е. „След около половин час, откакто се обадох, дойде линейката и екипа от линейката започна да разпитва А.Г. кой е той и какво се е случило, но той не можеше да обясни“ – вярно е. „След това те премиха раната на главата му, която беше отгоре на главата му към предната част, превързаха го и с носилката го качиха в линейката“ – вярно е. „През това време дойде и полицията, а линейката тръгна да кара пострадалия в Сливен и аз тръгнах след тях, за да видя какво е състоянието му“ – вярно е. „Като отидохме пред спешното в болницата в Сливен А.Г. стана от носилката преди да го свалят от нея и каза, че му се върти много свят“ – вярно е. И каза, че не му държат краката, че ще падне, така ми каза. „Помогнах му да слезе от линейката и да седне на подвижен стол, а той започна отново да пита защо са го ударили и какво е направил“ – вярно е. „След това той ми се молеше да не го оставям сам, но докторите го взеха да го преглеждат“ – вярно е. „Чаках около три часа и след това някакъв доктор дойде и каза, че А. има пукнат череп или нещо подобно и имал кръвоизлив и ще го оставят за лечение“ – вярно е. „Доктора ме помоли да се свържа с някой от близките му и аз се обадох на жена му в Турция, която пък се обадила на някакви техни близки и след това аз се прибрах в селото“ – вярно е. „Мястото където падна А.Г. е на около десетина метра от входната врата на заведението на К.“ – вярно е, около 10-20 метра, не мога да кажа точно. „А.Г. го познавам от три години“ – вярно е. „През 1979 г., доколкото знам, той е живял в с.Г. и след това се е преместил в Турция и оттогава живее там и има турско гражданство“ – вярно е. „Доколкото зная за него, той се занимава с някаква търговия на запалки, но подробности не зная“ – вярно е, имаше някакви запалки там, два стека ли

бяха, три ли, не проверих в колата му. „За последно го бях виждал преди около три-четири месеца пак в нашето село“ – вярно е. „Същия ден преди инцидента видях, че А.Г. беше в центъра на селото, но аз не съм говорил с него“ – вярно е, да, сутринта, като пътувах към града видях, че колата му беше в центъра. „На следващия ден попитах А.К. дали е видял какво е станало, но и той каза, че нищо не е видял“ – да, така ми каза. „Не съм видял и не съм разбрал какво точно е станало между тях“ – само разбрах това, че е досаждал на майката на М..

ВЪПРОС НА АДВ.П.: Когато дойде М. при Вас след като казахте, че се е върнал и Вие сте го попитал каква е причината за спречкването, помните ли какво Ви каза точно той?

ОТГОВОР НА СВИД.К.: М. се върна, не помня много какво ми каза – „Умря ли човека“, нещо такова ли ми каза, беше голяма гюрултия, линейката беше дошла.

ВЪПРОС НА АДВ.П.: Помните ли точно какво ви каза.

ОТГОВОР НА СВИД.К.: Не помня с точност. Не желая да ми се изплащат пътни за явяването в днешно съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси. Да бъде освободен от залата.

Адв.Н.: Нямам въпроси. Да се освободи.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси. Да се освободи.

Адв.П.: Нямам въпроси. Да се освободи.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси. Да се освободи.

Със съгласието на страните съдът ОСВОБОДИ от залата свид.М.К..

СВИД.Н.С.: Предупреден съм за наказателната отговорност. Обещавам да говоря истината.

РАЗПИТАН КАЗА: Работя ст.полицай в Участък „Запад“ към РУ-Сливен. В този участък влиза и района на с.Г.. Получихме сигнал от дежурния, не си спомням точната дата, че кметът на с.Г. е подал сигнал за пребито лице. На място отидохме с един патрулен автомобил с колегата М.С.. На място беше кмета и екип на ЦСМП и от проведения разговор с кмета разбрахме, че лице от турски произход и друго лице от съседно село се скарали. На място беше екип на ЦСМП и лицето от турски произход беше в

линейката. Чрез кмета му установихме пълните данни и попитахме лекаря какво му е състоянието. Той каза, че не може да каже в момента и го отвеждат в гр.Сливен за пълен преглед. Докладвахме на дежурния, установихме другата страна чрез кмета, и то лицето беше на центъра. Това лице беше М., мисля че така се казваше, от мъжки пол. Установихме самоличността му от личната му карта и от проведения разговор с М. установихме, че е възникнал скандал с турския гражданин, след което М. го е бутнал и турският гражданин е паднал на земята. Докладвахме на дежурния и изчакахме дежурна група за оглед на местопроизшествието. С лицето от турски произход не сме разговаряли и затова от кмета установихме пълните му данни. От М. разбрахме, че са се видели на центъра на селото, разменили са си някакви словесни думи, след което М. го е бутнал и той е паднал. От присъствалите свидетели снемме сведения, мисля че беше собственика на заведението, от някаква жена, и от кмета мисля че снемме сведения. Не съм присъствал на случката и което сме чули, сме го изготвили в докладната. Беше задържан М. по разпореждане на дежурния.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси. Не възразявам да бъде освободен от залата.

Адв.Н.: Нямам въпроси. Да бъде освободен.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Нямам въпроси. Да бъде освободен.

Адв.П.: Нямам въпроси. Да се освободи.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам въпроси. Да се освободи.

Със съгласието на страните съдът ОСВОБОДИ от залата свид.Н.С..

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се отложи делото с оглед събиране на всички доказателства. Държа на разпита на свидетеля и на вещото лице. Няма да имам други доказателствени искания.

Адв.Н.: Относно приключването на съдебното следствие и с оглед позицията на държавното обвинение предоставям на съда. Нямам доказателствени искания и няма да сочим други доказателства.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Съгласен съм с адвоката си.

Адв.П.: Ние държим на разпита на неявилia се свидетел и на неявилото се вещо лице, поради което моля на това основание да бъде отложено делото. Имам доказателствени искания. Оспорвам заключението на комплексната

съдебно-медицинска експертиза, допълнителната експертиза, тъй като считам, че при едни и същи условия двете вещи лица коренно си промениха становището, поради което считам, че за експертизата и даденото по нея заключение възниква обосновано съмнение за неговата правилност, поради което моля на основание чл.153 от НПК да назначите повторно заключение по същия въпрос от други вещи лица. Оспорвам това, че А.Г. е загубил съзнание при първия удар, а не след удара на главата му в асфалта. На стр.16 от експертизата, в последния абзац, тази част от експертизата оспорвам. Моля да бъде допуснат разпита на още един свидетел, майката на подсъдимия. На този етап други доказателствени искания нямам.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм със защитника си. Нямам други искания освен тези на адвоката.

ПРОКУРОРЪТ: По искането за повторна експертиза считам, че същото е неоснователно и моля да го отхвърлите, тъй като представеното в днешното съдебно заседание заключение считам за обосновано и не смятам, че са налице предпоставките за възникване на съмнение относно неговата правилност. По искането за разпит на свидетел не се противопоставям.

Адв.Н.: Считам направеното доказателствено искане за назначаване на повторна експертиза по отношение на конкретно заявена част от защитата на подсъдимия, съдържаща се в допълнителната колективна съдебно-медицинска експертиза за неоснователно, тъй като от една страна няма абсолютно никакво противоречие в изразеното заключение във визираната експертиза, съпоставено с обясненията на двете вещи лица, дадени в днешно съдебно заседание. Освен това и двете експертизи са максимално обосновани, поради което не считам, че са налице основания за уважаване на това искане по тези доводи. По второто доказателствено искане за допускане на разпит на свидетел, респективно майката на подсъдимия, аз лично считам, че обстоятелствата, които същата би установявала съобразно заявеното от защитата, не биха могли да бъдат включени в обема на предмета на делото. Въпреки това предоставям на съда за допускането ѝ.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Съгласен съм с адвоката си.

Адв.П.: Нямам какво да добавя.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам какво да добавя.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Заседанието продължава в 13,26 часа.

В залата се явяват мл.прокурор Ж., ч.обвинител А.Г. и неговият повереник, подс.М. и неговият защитник.

След проведеното тайно съвещание съдът намира направените доказателствени искания от защитата на подсъдимия за допустими и частично основателни. По отношение на искането за назначаване на повторна колективна съдебно-медицинска експертиза съдът счита, че същото е неоснователно, тъй като не са налице условията на чл.153 от НПК. Съгласно посочената разпоредба, за да се назначи повторна експертиза е необходимо даденото заключение от вещите лица да не е обосновано и да възниква съмнение за неговата правилност. Нито една от посочените хипотези не е налице в настоящия случай, поради което това искане на защитата следва да се остави без уважение. Съдът намира за основателно искането на защитата за допускане до разпит в качеството на свидетел на ЮМ. М. М., майка на подсъдимия.

С оглед гореизложеното по доказателствата съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата на подсъдимия за назначаване на повторна колективна съдебно-медицинска експертиза.

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетел ЮМ. М. М. при режим на довеждане от страна на защитата на подсъдимия за следващо съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

Адв.Н.: Нямам доказателствени искания.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ: Съгласен съм с адвоката си.

Адв.П.: Нямам доказателствени искания.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм с адвоката си.

С оглед допуснатите доказателства съдът счита делото за неизяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

НЕ ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ОТЛАГА и НАСРОЧВА с.з. за 01.07.2022 г. от 09,00 часа, за която дата и час РП-Сливен, подсъдимият и неговият защитник, частният обвинител и неговият повереник да се считат редовно призовани от днес.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ свид.Х. и вещото лице П..

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието по делото се закри в 13,31 ч.

Председател: _____

Секретар: _____